TRADUCERE

PROTOCOL

între Uniunea Europeană și guvernul Federației Ruse privind modalitățile tehnice adoptate în temeiul Acordului sub formă de schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Federația Rusă cu privire la administrarea contingentelor tarifare care se aplică exporturilor de lemn din Federația Rusă în Uniunea Europeană

SECȚIUNEA 1

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

(1) Se adoptă prezentul protocol între Uniunea Europeană și guvernul Federației Ruse (denumite în continuare „părțile") pentru punerea în aplicare a Acordului sub formă de schimb de scrisori între Federația Rusă și Uniunea Europeană cu privire la administrarea contingentelor tarifare care se aplică exporturilor de lemn din Federația Rusă în Uniunea Europeană din 16 decembrie 2011 (denumit în continuare „acordul").

(2) Prezentul protocol prevede modalitățile tehnice de administrare a contingentelor menționate la alineatul (1) din prezentul articol, inclusiv dispozițiile privind cooperarea dintre autoritățile Uniunii Europene (denumită în continuare „UE") și ale Federației Ruse (denumită în continuare „Rusia"), și se aplică exporturilor de produse reglementate din Rusia în UE.

(3) În sensul prezentului protocol:

(a) termenul „produse reglementate" înseamnă produsele menționate în anexa la partea V a listei de concesii și angajamente privind mărfurile a Rusiei în cadrul OMC (denumită în continuare „lista de angajamente a Rusiei");

(b) termenul „contingent tarifar" înseamnă o anumită cantitate de produse reglementate care pot fi exportate din Rusia în UE în limitele stabilite în anexa la partea V a listei de angajamente a Rusiei, în decursul unei perioade limitate, și care beneficiază de o reducere a taxelor la export aplicate în mod normal de Rusia; taxele aplicate exporturilor în cadrul contingentului tarifar sunt cele specificate în lista de angajamente a Rusiei;

(c) termenul „importator" înseamnă o persoană fizică sau juridică dintr-un stat membru al UE (denumit în continuare „stat membru al UE") care intenționează să importe produsele reglementate din Rusia în UE;

(d) termenul „exportator" înseamnă o persoană fizică sau juridică din Rusia care intenționează să exporte produse reglementate din Rusia în UE;

(e) termenul „autorizație de contingent" înseamnă un document emis unui importator de către autoritățile competente ale statului membru al UE în cauză, prin care se confirmă dreptul de acces al respectivului importator la contingentul tarifar;

(f) termenul „licență de export" înseamnă un document emis unui exportator de către autoritatea competentă a Rusiei, prin care se confirmă dreptul de acces al respectivului exportator la contingentul tarifar.

(4) Alocarea contingentelor tarifare în temeiul prezentului protocol este ghidată de principiul alocării corecte și echitabile a oportunităților comerciale tuturor participanților la schimburile comerciale. În special, părțile vor urmări să păstreze condițiile de concurență pe piața produselor în cauză și să evite comercializarea în scop speculativ a drepturilor la contingentele tarifare.

(5) Cerințele stabilite în prezentul protocol nu aduc atingere eventualelor cerințe viitoare care ar putea fi introduse sau aplicate în conformitate cu un act juridic aplicat pe teritoriul Rusiei, cu condiția ca acele cerințe viitoare să fie general aplicabile pentru participarea la comerțul cu mărfuri, inclusiv cele care se aplică în mod specific produselor reglementate, și să fie conforme cu obligațiile care îi revin Rusiei în temeiul Acordului de la Marrakesh de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (denumit în continuare „Acordul OMC").

SECȚIUNEA 2

PERIOADA DE APLICARE A CONTINGENTELOR TARIFARE

Articolul 2

(1) Rusia deschide în fiecare an contingente tarifare alocate UE pentru cantitățile stabilite în anexa la partea V a listei de angajamente a Rusiei. Aceste contingente tarifare sunt deschise pentru o perioadă de 12 luni consecutive corespunzătoare fiecărui an calendaristic (denumită în continuare „perioadă contingentară").

(2) Dacă prezentul protocol intră în vigoare după data de 31 ianuarie a unui an calendaristic, perioada contingentară pentru anul respectiv corespunde unei perioade, în luni calendaristice complete, cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentului protocol și data de 31 decembrie a aceluiași an.

SECȚIUNEA 3

CLASIFICARE

Articolul 3

(1) Clasificarea produselor reglementate se bazează pe nomenclatura tarifară și statistică aplicată în Rusia. Nicio modificare a nomenclaturii tarifare și statistice a Rusiei în ceea ce privește produsele reglementate și nicio decizie referitoare la clasificarea mărfurilor nu poate avea ca efect anularea angajamentelor de reducere a taxelor la export asumate de Rusia, prevăzute în anexa la partea V a listei de angajamente a Rusiei în cadrul limitelor cantitative indicate în această anexă.

(2) Rusia se angajează să pună la dispoziția Comisiei Europene (denumită în continuare „Comisia") orice modificare adusă nomenclaturii tarifare și statistice aplicate pe teritoriul său pentru produsele reglementate, precum și o descriere completă a produselor în cauză, cel puțin cu 30 de zile înainte de data intrării în vigoare a modificării în Rusia.

SECȚIUNEA 4

AUTORIZAȚIILE DE CONTINGENT

Articolul 4

(1) Utilizarea de către importatori a contingentelor tarifare este condiționată de eliberarea unei autorizații de contingent de către autoritățile competente ale statelor membre ale UE. Autorizațiile de contingent sunt eliberate pe hârtie. Este interzisă modificarea, inclusiv din motive tehnice, a autorizațiilor de contingent eliberate. În cazul în care este necesară introducerea unei modificări, autorizația de contingent este retrasă și se eliberează o nouă autorizație de contingent modificată în mod corespunzător.

(2) Importatorii depun cererea de eliberare a autorizației de contingent pentru o anumită perioadă contingentară cel mai devreme la 1 octombrie a anului calendaristic anterior anului care corespunde perioadei contingentare și cel târziu la 1 decembrie a anului calendaristic corespunzător perioadei contingentare.

(3) Fiecare autorizație de contingent se eliberează pentru cantitatea de mărfuri stabilită printr-un contract sau un precontract pentru produsele reglementate în cauză, încheiat între un importator și un exportator (denumite în continuare „contract" și respectiv „precontract").

Articolul 5

(1) Sub rezerva prezentării de către importator a contractului sau precontractului și în conformitate cu alocarea contingentului tarifar de către Comisie în temeiul alineatului (2) din prezentul articol, autoritățile competente ale statelor membre ale UE eliberează autorizații de contingent pentru toate cererile de import de produse reglementate din Rusia până la limitele cantitative stabilite în contingentul tarifar corespunzător.

(2) Comisia alocă autorizațiile de contingent în conformitate cu una dintre următoarele metode:

(a) în ordinea cronologică în care primește notificări de la autoritățile competente ale statelor membre ale UE privind cererile înaintate de importatori; sau

(b) în funcție de categoriile de importatori, „tradiționali" sau „noi"; în acest caz, Comisia stabilește pentru fiecare perioadă contingentară proporția din cantitatea totală alocată importatorilor tradiționali (între 70 de procente și 85 de procente) și respectiv celor noi (între 30 de procente și 15 procente).

(3) In sensul alineatului (2) din prezentul articol:

(a) „importatori tradiționali" înseamnă importatorii care pot demonstra, în momentul cererii de emitere a unei autorizații de contingent, că:

(i) au obținut și utilizat autorizații de contingent în conformitate cu prezenta secțiune pentru produsele reglementate, în fiecare dintre cele două perioade contingentare anterioare; și

(ii) au importat din Rusia în UE în medie cel puțin 5 000 m^3 de produse reglementate în fiecare dintre cele două perioade contingentare anterioare;

(b) „importatori noi" înseamnă alți importatori decât cei menționați la litera (a) a prezentului alineat.

Dacă prezentul protocol intră în vigoare după data de 31 ianuarie a unui an calendaristic, în sensul literei (a) a prezentului alineat, volumul de importuri din Rusia necesar în prima perioadă contingentară se calculează proporțional, după cum urmează:

$$M = (5\,000/12) * t,$$

unde:

„M" reprezintă volumul de importuri din Rusia necesar în prima perioadă contingentară;

„t" reprezintă numărul de luni calendaristice complete de la data intrării în vigoare a prezentului protocol până la 31 decembrie a aceluiași an.

(4) În cazul în care Comisia ar trebui să aplice metoda menționată la alineatul (2) litera (b) din prezentul articol în primele trei perioade contingentare după intrarea în vigoare a prezentului protocol, definiția termenului „importator tradițional", în cazul dat, înseamnă importatorii care pot dovedi că au importat din Rusia în UE în medie cel puțin 5 000 m^3 de produse reglementate în decursul unei perioade de referință care urmează a fi stabilită.

(5) Autorizațiile de contingent sunt emise pe numele deținătorului contingentului. Aceste autorizații sunt valabile pentru toată perioada contingentară și pentru importurile pe întregul teritoriu vamal al UE.

Articolul 6

(1) O autorizație de contingent este conformă cu unul dintre formularele prezentate în anexa la prezentul protocol.

(2) Fiecare autorizație de contingent atestă, printre altele, că cantitatea produsului în cauză a fost stabilită în funcție de limita cantitativă relevantă fixată pentru produsul în cauză în lista de angajamente a Rusiei.

Articolul 7

(1) Pentru fiecare autorizație de contingent eliberată, Comisia informează de îndată autoritatea competentă a Rusiei cu privire la identitatea deținătorului autorizației de contingent, identitatea exportatorului și cantitatea contingentului în cauză.

(2) Comisia informează de îndată autoritatea competentă a Rusiei cu privire retragerea unei autorizații de contingent deja emise, eventualele duplicate eliberate, precum și cu privire la autorizațiile de contingent neutilizate și returnate de importatori. Soldul contingentului disponibil în cadrul limitei cantitative stabilite în lista de angajamente a Rusiei pentru produsele în cauză se modifică în funcție de cantitatea corespunzătoare.

(3) Autoritatea competentă a Rusiei păstrează informațiile pe care le-a primit în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol. Informațiile păstrate includ, în special, identitatea deținătorului fiecărei autorizații de contingent și cantitatea mărfurilor vizată de autorizația de contingent.

SECȚIUNEA 5

LICENȚELE DE EXPORT

Articolul 8

(1) Utilizarea de către exportatori a contingentelor tarifare este condiționată de eliberarea unei licențe de export de către autoritatea competentă a Rusiei.

(2) Pentru a obține o licență de export, un exportator prezintă autorității competente a Rusiei documentele prevăzute de legislația Rusiei, în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, precum și originalul, un duplicat sau o copie a autorizației de contingent acordate importatorului în temeiul articolului 5 din prezentul protocol. Cantitatea de mărfuri stabilită în contract corespunde cantității de mărfuri stabilite în autorizația de contingent prezentată de exportator. În cazul în care un exportator prezintă o copie a autorizației de contingent, licența se eliberează numai după prezentarea originalului sau a duplicatei autorizației de contingent respective.

(3) La data intrării în vigoare a prezentului protocol, documentele necesare, în conformitate cu legislația Rusiei, pentru eliberarea unei licențe de export sunt:

(a) o cerere de licență de export completată în mod corespunzător atât în scris, cât și în format electronic;

(b) o copie a contractului;

(c) o copie a documentului care dovedește că exportatorul este înregistrat la autoritățile fiscale ruse; și

(d) o copie a documentului care dovedește că a fost achitată taxa de licență.

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 1 alineatul (5) din prezentul protocol, pentru a obține o licență de export, exportatorul nu trebuie să prezinte niciun alt document.

(4) Autoritatea competentă a Rusiei acceptă cererile de licență de export începând cu data de 15 octombrie a anului calendaristic anterior perioadei contingentare și până la data de 15 decembrie a anului calendaristic corespunzător perioadei contingentare.

(5) Taxele de licență menționate la alineatul (3) litera (d) din prezentul articol sunt prevăzute în actele juridice referitoare la reglementarea generală a licențelor de export.

Articolul 9

(1) Dacă un exportator îndeplinește toate cerințele aplicabile prevăzute la articolul 8 din prezentul protocol, autoritatea competentă din Rusia eliberează o licență de export pentru expedierea produselor reglementate la destinația deținătorului autorizației de contingent.

(2) Licența de export se eliberează pentru cantitatea de mărfuri stabilită în contract.

(3) Licența de export este emisă pe numele exportatorului. Ea menționează, de asemenea, identitatea importatorului.

(4) Licența de export nu are valoare juridică pentru exportul către alte teritorii vamale decât UE, nici pentru exportul către un alt importator decât deținătorul autorizației de contingent.

Articolul 10

Dacă autoritatea competentă din Rusia ia o decizie pozitivă cu privire la o cerere de licență de export, aceasta eliberează respectiva licență de export într-un termen care nu depășește zece zile lucrătoare de la data depunerii cererii.

Articolul 11

(1) Licențele de export expiră la sfârșitul anului calendaristic pentru care a fost deschis contingentul tarifar corespunzător.

(2) În cazul în care Comisia informează autoritatea competentă a Rusiei cu privire la retragerea unei autorizații de contingent, respectiva autoritate anulează licența de export corespunzătoare, care a fost deja eliberată, cu condiția ca autoritatea competentă să fi primit informația înainte de vămuirea pentru export a mărfurilor aflate sub incidența licenței de export respective. În cazul în care autoritatea competentă a Rusiei este informată cu privire la retragerea autorizației de contingent numai după vămuirea pentru export a mărfurilor aflate sub incidența licenței de export corespunzătoare, respectivul export este stabilit în funcție de limitele cantitative fixate pentru perioada contingentară pentru care a fost eliberată licența de export.

Articolul 12

(1) Exportatorul depune originalul sau duplicatul licenței de export la biroul vamal competent al Rusiei în momentul prezentării mărfurilor în vederea vămuirii pentru export.

(2) Expedierile ulterioare de mărfuri în temeiul aceleiași licențe de export sunt posibile în cadrul limitei cantitative a licenței de export.

(3) Sunt interzise corecturile în licențele de export, inclusiv din motive tehnice. Dacă sunt necesare modificări, licența este anulată și se eliberează o nouă licență de export, modificată în mod corespunzător. În cazul în care cantitatea care urmează a fi exportată efectiv este mai mică decât cantitatea fixată în licența de export, licența de export poate fi utilizată fără a i se aduce modificări.

Articolul 13

(1) Mărfurile aflate sub incidența unei licențe de export sunt vămuite pentru export la un birou vamal în Rusia în cadrul perioadei de valabilitate a licenței. Autoritățile vamale ruse vămuiesc fără întârziere aceste mărfuri pentru export, în conformitate cu legislația vamală în vigoare în Rusia.

(2) Mărfurile vămuite pentru export de autoritățile vamale din Rusia în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol pot fi expediate din Rusia chiar dacă perioada de valabilitate a licenței de export pentru aceste mărfuri a expirat. Aceste exporturi sunt stabilite în funcție de limitele cantitative fixate pentru perioada contingentară pentru care a fost eliberată licența de export, chiar dacă expedierea mărfurilor a avut loc după perioada respectivă.

(3) În sensul alineatului (2) din prezentul articol, se consideră că expedierea mărfurilor a avut loc la data încărcării lor în mijloacele de transport utilizate pentru export, după cum reiese din conosament sau din alte documente de transport.

SECȚIUNEA 6

REPORTARE

Articolul 14

(1) Dacă un contingent tarifar pentru un grup de produse nu este utilizat integral, cantitățile neutilizate ale acestor contingente tarifare, care nu depășesc 7 procente din cantitățile totale ale respectivului contingent tarifar, pot fi reportate în contingentul tarifar corespunzător pentru anul calendaristic următor. Comisia notifică autorității competente din Rusia intenția sa de a face uz de dispozițiile prezentului alineat cel mai devreme la 15 ianuarie și cel târziu la 28 februarie a anului calendaristic ulterior anului care corespunde perioadei contingentare. Autoritatea competentă din Rusia confirmă, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării, cantitățile suplimentare ale contingentului tarifar pentru grupul (grupurile) de produse în cauză care rezultă din reportare.

(2) În afară de subcontingentul (subcontingentele) reportat(e) în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, mai pot fi reportate până la 3 procente suplimentare din contingentul (contingentele) tarifar(e) corespunzător (corespunzătoare), în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, cu acordul comun al părților. Comisia notifică autorității competente din Rusia intenția sa de a face uz de dispozițiile prezentului alineat cel mai devreme la 15 ianuarie și cel târziu la 28 februarie a anului calendaristic ulterior anului care corespunde perioadei contingentare. Autoritatea competentă din Rusia informează Comisia cu privire la decizia sa în termen de 60 de zile de la data primirii notificării Comisiei.

(3) Reportările în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol pot avea loc o singură dată în cursul unui an calendaristic în care este (sunt) luată (luate) decizia (deciziile) de reportare. Orice ajustare a limitelor cantitative care rezultă din reportare vizează numai anul calendaristic în care este luată decizia de reportare.

SECȚIUNEA 7

SCHIMBUL DE INFORMAȚII

Articolul 15

(1) Pentru a face sistemul de monitorizare cât mai eficace cu putință și a reduce la minimum posibilitățile de abuz și circumvenție a sistemului de contingente tarifare pentru produsele reglementate stabilit de Rusia și UE:

(a) Comisia informează autoritatea competentă din Rusia cel târziu în a cincea zi lucrătoare a fiecărei luni cu privire la autorizațiile de contingent eliberate în luna precedentă;

(b) autoritatea competentă din Rusia informează Comisia cel târziu în a cincea zi lucrătoare a fiecărei luni cu privire la licențele de export eliberate în luna precedentă;

(c) autoritățile vamale din Rusia informează Comisia cel târziu în termen de 39 de zile de la sfârșitul fiecărei a treia luni cu privire la volumul și valoarea produselor reglementate exportate în UE în cursul celor trei luni precedente;

(d) Comisia informează autoritatea competentă din Rusia cel târziu în termen de 39 de zile de la sfârșitul fiecărei a treia luni cu privire la volumul și valoarea produselor reglementate importate în UE în cursul celor trei luni precedente.

(2) Fără a aduce atingere schimbului periodic de informații cu privire la licențele de export și autorizațiile de contingent prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, părțile convin să facă schimb de informații statistice disponibile referitoare la comerțul cu produse reglementate la intervale adecvate, ținând seama de perioadele minime necesare pentru obținerea unor astfel de informații. Aceste informații vizează autorizațiile de contingent și licențele de export eliberate, precum și statisticile privind importul și exportul referitoare la produsele în cauză.

(3) În eventualitatea unor diferențe semnificative, ținând seama de timpul necesar pentru furnizarea informațiilor în conformitate cu alineatele (1) sau (2) din prezentul articol, oricare dintre părți poate solicita organizarea imediată a unor consultări.

SECȚIUNEA 8

FORMULARUL ȘI ELIBERAREA AUTORIZAȚIILOR DE CONTINGENT ȘI DISPOZIȚIILE COMUNE PRIVIND EXPORTURILE ÎN UE

Articolul 16

(1) Formularul pentru autorizația de contingent este completat în limba rusă sau în oricare dintre limbile oficiale ale UE. În cazul în care formularul este completat într-o limbă oficială a UE, această autorizație de contingent este însoțită, în momentul depunerii la autoritatea competentă din Rusia, de o traducere în limba rusă certificată de un notar public din Rusia în conformitate cu legislația rusă.

(2) Fiecare document poartă un număr de serie standardizat care îi permite să fie identificat. Acest număr este alcătuit din următoarele elemente:

(a) două litere care identifică țara exportatoare, după cum urmează: RU;

(b) două litere care identifică statul membru al UE care eliberează autorizația de contingent, după cum urmează:

BE = Belgia;

BG = Bulgaria;

CZ = Republica Cehă;

DK = Danemarca;

DE = Germania;

EE = Estonia;

EL = Grecia;

ES = Spania;

FR = Franța;

IE = Irlanda;

IT = Italia;

CY = Cipru;

LV = Letonia;

LT = Lituania;

LU = Luxemburg;

HU = Ungaria;

MT = Malta;

NL = Țările de Jos;

AT = Austria;

PL = Polonia;

PT = Portugalia;

RO = România;

SI = Slovenia;

SK = Slovacia;

FI = Finlanda;

SE = Suedia;

GB = Regatul Unit;

(c) un număr din două cifre care servește pentru identificarea anului în cauză, corespunzător ultimelor două cifre din an, de exemplu „12” pentru 2012; și

(d) un număr din cinci cifre de la 00001 la 99999 alocat statului membru al UE în care este prevăzută vămuirea.

Articolul 17

(1) În caz de furt, pierdere sau distrugere a autorizației de contingent, importatorul poate să solicite un duplicat autorității competente a statului membru al UE în cauză. Duplicatul unei autorizații de contingent astfel eliberate trebuie să poarte mențiunea „duplicat”.

(2) Duplicatul poartă data autorizației de contingent originale.

SECȚIUNEA 9

COOPERAREA ADMINISTRATIVĂ

Articolul 18

UE și Rusia cooperează strâns pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului protocol. În acest scop, ambele părți facilitează contactele și schimburile de opinii, inclusiv cu privire la aspecte tehnice.

Articolul 19

(1) În vederea asigurării funcționării eficace a prezentului protocol, UE și Rusia convin să ia toate măsurile necesare pentru a preveni, a investiga și a întreprinde acțiunile legale și/sau administrative necesare împotriva eludării, în special prin transbordarea sau redirecționarea mărfurilor, falsificarea documentelor, fals în declarații privind cantitățile, descrierea sau clasificarea mărfurilor.

(2) În cadrul cooperării menționate la alineatul (1) din prezentul articol, Comisia și autoritatea competentă din Rusia fac schimb de informații considerate de oricare dintre părți ca fiind utile în prevenirea eludării sau a încălcării dispozițiilor prezentului protocol. La cererea oricăreia dintre părți, aceste informații pot să includă copii ale documentelor pertinente, dacă sunt disponibile.

(3) În cazul în care Comisia sau autoritatea competentă din Rusia dispun de informații care indică sau tind să indice circumvenția sau încălcarea dispozițiilor prezentului protocol, părțile cooperează strâns și cu urgența necesară și pot să convină să ia măsurile necesare pentru a preveni astfel de eludări sau încălcări.

Articolul 20

(1) Dacă vreuna dintre părți consideră, pe baza informațiilor disponibile, că are loc o circumvenție sau o încălcare a prezentului protocol, ea poate solicita organizarea imediată a unor consultări.

(2) Autoritățile competente ale oricăreia dintre părți desfășoară, la propria inițiativă sau la cererea celeilalte părți, anchete adecvate sau dispun desfășurarea de astfel de anchete, cu privire la operațiuni care constituie sau par să constituie o circumvenție sau încălcare a prezentului protocol. Fiecare parte comunică rezultatele acestor anchete celeilalte părți, inclusiv orice alte informații pertinente care permit să se stabilească cauza eludării sau a încălcării.

Articolul 21

Pentru a asigura aplicarea corectă a prezentului protocol, UE și Rusia își acordă asistență reciprocă pentru verificarea autenticității și corectitudinii autorizațiilor de contingent emise.

Articolul 22

(1) Verificarea ulterioară a autorizațiilor de contingent se realizează în mod excepțional, atunci când autoritatea competentă din Rusia are îndoieli întemeiate în ceea ce privește autenticitatea lor. În astfel de cazuri, autoritatea competentă din Rusia returnează Comisiei autorizația de contingent prezentând, după caz, motivele formale sau de fond care justifică deschiderea unei anchete.

(2) Rezultatele verificărilor ulterioare realizate în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol sunt comunicate autorității competente din Rusia în termen de cel mult zece zile lucrătoare. Informațiile comunicate precizează dacă autorizația de contingent controversată se referă la presupusul deținător și dacă mărfurile respective sunt eligibile pentru export în cadrul regimului instituit prin prezentul protocol.

(3) Recurgerea la procedura de verificare menționată la prezentul articol nu constituie un obstacol pentru eliberarea licențelor de export. În acest scop și fără a aduce atingere articolului 10 din prezentul protocol, autoritatea competentă din Rusia eliberează licența de export corespunzătoare în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea confirmării autenticității unei autorizații de contingent în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

SECȚIUNEA 10

DISPOZIȚII TRANZITORII

Articolul 23

(1) Până la adoptarea de către UE a măsurilor interne necesare pentru gestionarea contingentelor tarifare, autoritatea competentă din Rusia nu poate solicita originalul sau un duplicat al autorizației de contingent pentru a elibera o licență de export în temeiul articolului 8 din prezentul protocol.

(2) UE notifică în scris adoptarea măsurilor interne menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Regimul tranzitoriu descris la alineatul (1) din prezentul articol ia sfârșit la data primirii acestei notificări de către autoritatea competentă din Rusia.

(3) În cazul în care prezentul protocol intră în vigoare după 31 ianuarie a unui an calendaristic, contingentul tarifar pentru anul respectiv se aplică *pro rata*. În acest scop, Rusia deschide un contingent tarifar calculat după cum urmează (denumit în continuare „contingent tarifar tranzitoriu”):

$$Qt = (Q:12) * Tt,$$

unde:

„Q” reprezintă contingentul tarifar;

„Qt” reprezintă contingentul tarifar tranzitoriu;

„Tt” reprezintă numărul de luni calendaristice complete de la data intrării în vigoare a prezentului protocol până la 31 decembrie a aceluiași an.

(4) În timpul aplicării măsurilor tranzitorii stabilite în prezentul articol, dispozițiile prezentului protocol se aplică *mutatis mutandis*.

SECȚIUNEA 11

CONSULTĂRI

Articolul 24

(1) La cererea oricăreia dintre părți, se organizează consultări cu privire la eventualele divergențe care ar putea decurge din aplicarea prezentului protocol și a acordului. Consultările se desfășoară în spiritul cooperării și în vederea reconcilierii divergențelor dintre părți.

(2) În cazul în care prezentul protocol prevede organizarea imediată a unor consultări, părțile iau toate măsurile rezonabile pentru a asigura acest lucru.

(3) Consultările sunt reglementate de următoarele dispoziții:

(a) cererile de organizare a consultărilor trebuie notificate în scris celeilalte părți;

(b) aceste cereri indică motivele pentru care se solicită consultările;

(c) consultările încep în termen de o lună de la data primirii cererii; și

(d) consultările au drept scop de a ajunge la o soluție acceptată de comun acord în termen de o lună de la deschiderea lor, cu excepția cazului în care perioada este prelungită cu acordul părților.

SECȚIUNEA 12

SOLUȚIONAREA DIFERENDELOR

Articolul 25

(1) În cazul în care o parte consideră că cealaltă parte nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul prezentului protocol sau al acordului, iar consultările organizate în temeiul articolului 24 din prezentul protocol nu au condus la o soluție acceptată de comun acord în termenul stabilit la alineatul (3) litera (d) din articolul menționat, această parte poate să solicite instituirea unui comitet de conciliere în conformitate cu articolul 3 din decizia Consiliului de cooperare instituit prin Acordul de Parteneriat și Cooperare de instituire a unui parteneriat între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Federația Rusă, pe de altă parte, la 24 iunie 1994, pentru stabilirea normelor de procedură pentru soluționarea diferendelor în cadrul acordului respectiv, adoptată la 7 aprilie 2004 (denumită în continuare „decizia Consiliului de cooperare privind soluționarea diferendelor").

(2) Dacă se recurge la un comitet de conciliere, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, se aplică dispozițiile deciziei Consiliului de cooperare privind soluționarea diferendelor, cu excepția articolului 2 din decizia respectivă referitor la consultări. Ori de câte ori decizia respectivă face trimitere la diferendele referitoare la acordul de parteneriat și cooperare de instituire a parteneriatului dintre Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Federația Rusă, pe de altă parte, din 24 iunie 1994 (denumit în continuare „Acordul de parteneriat și cooperare"), această trimitere se interpretează ca trimitere la diferendele referitoare la prezentul protocol sau la acord.

(3) Comitetul de conciliere înființat în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol nu este competent să examineze compatibilitatea unei măsuri luate de una dintre părți, examinată de comitetul de conciliere, cu dispozițiile Acordului de parteneriat și cooperare sau ale Acordului OMC.

(4) Dacă lista indicativă de conciliatori prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din decizia Consiliului de cooperare privind soluționarea diferendelor nu a fost întocmită până în momentul în care una dintre părți solicită crearea unui comitet de conciliere în conformitate cu articolul 3 din decizia respectivă pentru o presupusă încălcare a prezentului protocol sau a acordului și dacă una dintre părți nu numește un conciliator sau părțile nu ajung la un acord cu privire la președintele comitetului de conciliere în termenul prevăzut în acest scop la articolul 4 din decizia respectivă, oricare dintre părți poate solicita directorului general al OMC să numească conciliatorii care nu au fost încă numiți. Directorul general al OMC, după consultarea părților, va informa ambele părți cu privire la conciliatorul (conciliatorii) numit (numiți) cel târziu la 20 de zile de la primirea unei cereri în acest sens.

(5) Dispozițiile aplicabile în materie de soluționare a diferendelor, prevăzute în orice acord dintre UE și Rusia ulterior Acordului de parteneriat și cooperare (denumit în continuare „acordul nou"), se aplică diferendelor referitoare la presupuse încălcări ale obligațiilor prevăzute în prezentul protocol sau în acord. Ori de câte ori noul acord face trimitere la diferende referitoare la noul acord, aceasta se interpretează ca trimitere la diferendele referitoare la prezentul protocol sau la acord.

SECȚIUNEA 13

INTRAREA ÎN VIGOARE

Articolul 26

(1) Prezentul protocol este ratificat de părți în conformitate cu procedurile interne specifice fiecăreia dintre ele.

(2) Prezentul protocol intră în vigoare la 30 de zile de la data la care părțile își comunică în scris notificările care atestă că au îndeplinit procedurile interne care li se aplică sau de la data pe care o stabilesc părțile, dar nu mai devreme de data aderării Rusiei la Organizația Mondială a Comerțului.

(3) Până la intrarea sa în vigoare, prezentul protocol se aplică cu titlu provizoriu de la data aderării Rusiei la Organizația Mondială a Comerțului.

Adoptat la Geneva, la 16 decembrie 2011, în dublu exemplar, în limbile engleză și rusă, ambele texte fiind în egală măsură autentice.

ANEXĂ

UNIUNEA EUROPEANĂ / Европейский союз — AUTORIZAȚIE DE COTĂ / Разрешение на квоту

EXEMPLAR PENTRU TITULAR / Копия держателя

1. Importator (denumire, adresă completă, țară, cod de identificare în scopuri de TVA) / Импортер (наименование, адрес полностью, страна местонахождения, ИНН)

2. Număr / Номер выдачи

3. Exportator (denumire, adresă completă, țară, cod de identificare în scopuri de TVA) / Экспортер (наименование, адрес полностью, ИНН)

4. Autoritatea competentă emitentă (denumire, adresă și număr de telefon) / Орган, ответственный за выдачу (наименование, адрес и номер телефона)

5. Declarant/împuternicit, după caz (nume și adresă completă) / Декларант/представитель соответственно (наименование и адрес полностью)

6. Ultima zi de valabilitate / Последний день срока действия

7. Descrierea mărfurilor / Описание товаров

8. Cod NC / Код ТН ВЭД

9. Cantitate în m^3 / Количество в $м^3$

10. Observații suplimentare / Дополнительная информация

11. Avizul autorității competente / Подтверждение компетентного органа

Data / Дата:

Locul / Место:

(Semnătura) / (Подпись) (Ștampila) / (Место печати)